

Helge Adam Møller (KF):

Jeg skal ikke gøre så mange bemærkninger til det her lovforslag, for der tegner sig jo, kan jeg høre, et rimelig bredt flertal i Folketinget for at vedtage det, og det synes jeg er godt.

Det er jo en tanke, der vel opstod for en 4-5-6 år siden. Det var vel dér, jeg hørte om den første gang, den såkaldte Østrigsmode, og umiddelbart tænkte jeg: Det bliver svært at lave, men hvor er det rigtigt, fordi princippet om, at hvis en mand – og det er det jo desværre normalt – banker sin kone eller kæreste, og konsekvensen så er, at den, det så går ud over ud over bankene, nemlig konen og de 2-3 børn, må flygte og tage hen på et krisecenter, mens manden sidder og glæder sig i lejligheden med benene oppe i sofaen og stadig væk kan se tv og sove i sin egen seng, er forkert. Det er jo lidt urimeligt, at det er voldsmanden, der belønnes, og at det er offeret, der har de største problemer.

Derfor synes jeg, det er rigtigt, at vi vender tingene på hovedet og siger, at den absolutte hovedregel må være, at det selvfølgelig er manden, der må forlade hjemmet, og konen og børnene eller kæresten og børnene må blive boende dér, og så får manden altså i første omgang et tilhold på op til 4 uger, hvor han ikke kan komme der.

Det bedste er jo selvfølgelig, at man finder en mindelig ordning, men i første omgang synes jeg, det er rigtigt, at det er manden, altså voldsmanden, der fjernes, og det er hovedideen i forslaget. Der kan være nogle detaljer, og dem er vi meget villige til at se på i Retsudvalget, men selve hovedideen med forslaget er god og rigtig, og derfor kan vi støtte det.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Fru Anne Baastrup som ordfører.

Anne Baastrup (SF):

Det her lovforslag har vi jo diskuteret i Folketingssalen igennem adskillige år. Jeg husker det, som om det var Kristeligt Folkeparti, senere Kristendemokraterne, der oprindeligt kom med forslaget på baggrund af en østrigsk model, og derfor var det også godt, at vi her for et års tid siden fik nedsat et udvalg til at overveje, hvad det egentlig er, der ligger i den østrigske model. Har vi problemer med grundlovens bestemmelser om ejendomsrettens ukrænkelighed? Har vi problemer med bopæl osv.?

Jeg oplever, at de problemstillinger, der var i udvalget, som de forskellige ordførere undervejs med de skiftende beslutningsforslag, som

Kristeligt Folkeparti, Kristendemokraterne, kom med, hvorefter flertallet så barslede med et lovforslag, som ministeren så stort set overtog, var velovervejede og belyste emnet grundigt. Vi har fået belyst de forskellige temaer.

Det, der så selvfølgelig står tilbage, er at analysere de forskellige høringssvar, og der er det jo interessant, hvad Advokatrådet siger, idet de jo gør opmærksom på § 1, nr. 1, sidste punktum, hvor man kan sige, at man måske går lidt for langt. Jeg har bemærket Justitsministeriets argumentation for, at man alligevel fastholder, at det blot er, hvis man har opført sig på en måde, der i øvrigt indebærer en trussel om vold mod et medlem af husstanden, men man har jo ikke gjort noget ulovligt.

Der er et problem dér, som jeg synes vi skal diskutere i Retsudvalget.

Det, vi så også skal forholde os til i Retsudvalget, er: Hvad gør vi ved de mænd, vi smider ud? Der skal vi jo have sikkerhed for, at vi får udviklet en kapacitet, således at der kommer behandlingstilbud til mændene, så de kan lære at lade være med at slå.

Vi skal også overveje, hvordan vi kan få brugt de 130 overfaldsalarmer, som ministeren fik gæftet penge til her for et års tid siden. Jeg er godt klar over, at de tal, der var for et halvt år siden, ikke helt svarede til de tal, der rent faktisk var det korrekte. Der blev brugt flere overfaldsalarmer end det, overskrifterne i aviserne gik på, men ikke desto mindre er det jo ikke samtlige overfaldsalarmer, der bruges. Man kunne også godt forestille sig, at man ikke skal slås for meget som kvinde, før man kan få tilbudt en overfaldsalarmer, for forudsætningen for, at politiet rent faktisk kan komme ud og hjælpe en, er jo, at politiet kan fås fat på.

Kl. 15.30

Men vi synes i SF, at det er en ordentlig og sober måde, som vores fælles diskussion gennem mange år nu munder ud i. Jeg tror nok, vi skal have en teknisk gennemgang og en diskussion med embedsmænd og eventuelt udvalgsmedlemmerne også i Retsudvalgets behandling, for der er nok ingen tvivl om, at vi i og for sig alle sammen synes, det ville være en rigtig god idé, hvis loven kunne træde i kraft den 1. juli 2004, men vi har ikke så forfærdelig mange arbejdsdage tilbage, og hvis vi først skal til at skrive spørgsmålene og besvare dem skriftligt osv., kan tiden altså gå, og man kan blive en helt nervøs formand.